

verdwijnpunt

dit land: strakgespannen vel
over onze oorlogstrommels, een zachte roffel
de aardkorst breekt open, de ingewanden
vloeien warm en taai uit

over continenten, kromgebogen en gebroken
in een oceaan ingekleurd in monotoon
blauw, alsof de afwezigheid van mensen
gelijkstaat aan leegte, de kaart vertekent

de bolling van het landschap, het valse plat
laat de dreiging groter lijken, hier
is het antwoord
en nu de vraag nog

ik sleep het poppetje van google street view
naar een weiland, de zon brandt
eeuwig hoog
aan de hemel, er is geen plek meer over

om te verdwijnen, alleen een verkaveld
hier en daar, een belijning
die de adem afknelt
waar moet ik heen

als ik nergens heen wil, een onbeschreven plek
waar nog iets over is
dit landschap lekt, er druppelen gegevens
door het plafond

IK WAS HIER

in een boom gekrast, zomaar ergens
een kruis op de kaart, straten
trekken schrammen in het landschap

kippenvel blijft hangen op de huid
ik wil een plek die alleen echt bestaat
een papieren stad
de tijd opengeklapt

als een origami happertje, het uitzicht
keert zich om en om
in een vorige zomer, een landkaart
legt zich over het landschap dat in niets

lijkt op het herinnerde
daarvoor, een negatief van een stille winter
haakt zich opnieuw en opnieuw onder de huid
de tijd achterwaarts

in aardlagen vastgelegd
zand afgesleten, ergens anders
achtergelaten, gruis hoopt zich op, laag op laag
in gebouwen die al jaren niet meer bestaan, er ligt een stad

verborgen in de stad
en hier, en nu
het is nooit
en telkens keert het uitzicht zich om en om

in google street view is het nog altijd 2010
en zomer, het plooibare landschap
ligt uitgestreken, de tijd als een dood dier
langs de kant van de weg, aan het eindpunt

van de zichtlijn ligt een nieuwe horizon
achter de grens van dit heelal
strekt het verlangen naar het volgende zich uit
onaaneroerde sneeuwvlakte, altijd weer de drang

om voetstappen in het wit te duwen, knarsend
ontgrendelen we een stukje kaart tot de aardbol
in onze handpalm past
de jaren geprepareerd, in een doos, keer op keer

vastleggen verwarren met bezitten
steeds dieper gegraven, bergen informatie
doemen op
uit isopleten

hoe de kaart te vergeten, is het mogelijk
een continent ont-ontdekken
met correctievloeistof de sneeuwvlaktes
herstellen, terug naar de backstage

van dit wereldtoneel, een zachtere atlas
bol van echo's, kneedbaar land
een lege plek voor iemand
om te blijven